

Pro Bono, dar banii vorbesc

Scris de Ninel Ganea
Marți, 07 Iunie 2011 11:24

Stirea zilei de ieri a venit din Irlanda, acolo unde celebrul cantaret si activist impotriva saraciei, Bono, este acuzat ca nu si-a platit taxele catre statul irlandez.

Dupa campanii furibunde pentru ajutorarea Africii, dezlantuiri contra capitalismului, luari de pozitie fulminante pe orice tema si, bineinteles, o nominalizare la Nobel pentru toate acestea, plus titlul de cavaler din partea Reginei, starul formatiei U2 a fost prins in flagrant delict. Culpă tragica este neparticiparea la mecanismul de redistributie al Leviathanului modern, sustinut public cu atata inflacarare de artist.

Bono nu se afla la prima abatere de la regulile corectitudinii socialiste. Alaturi de sotia sa, Ali Hewson, detine brandul de haine Edun conceput de o companie menita sa protejeze muncitorii si copiii africani de exploatarea capitalista, si sa transmita mai departe povestea lor. Deci, in biografia hainelor nu intra in teorie bataile cu bastonul, salariile sub limita de subzistenta si nici programul de lucru infernal (cele trei axe ale imaginatiei anti liberale). In realitatea insa lucrurile stau diferit, iar muncitorii de la fabrica lui Bono din Lesotho castigau pe luna fantastica suma de 87 de dolari, ceea ce nu inseamna o avere. Mai precis suma de 87 de dolari este aproximativ salariul minim in Lesotho. Cu alte cuvinte, artistul platea exact cat era minim obligat sa plateasca si nimic mai mult.

{comments on}

Tot ceea ce face Bono în Africa cu Edun nu ar trebui să pună nicio problemă morală serioasă căta vreme nu ar exista declarațiile sale legate de săracie și vina statelor occidentale. Practic vedeta rock oferă o șansă sutelor de africani, care în absența sa, ar fi într-o situație probabil mult mai proastă. Dar pe de altă parte avem “teoriile” privind exploatarea și săracirea Africii, așa ca orice om se întreabă firesc dacă nu există o dedublare de personalitate.

Situația este similară și în cazul evitării taxelor. Impozitele sunt instrumentul preferat de agresiune instituționalizat de stat, și din acest motiv plata lor nu se poate face decât prin presiunea violentei. Sunt puțini oameni cărora le place să plătească, deși există indivizi care susțin contrariul, cum este de pildă Bono. Ceea ce predica artistul, alături de alți socialiști contemporani, este trecerea la o dimensiune globală a experimentului. Miza nu o mai constituie conducerea țării, ci a planetei.

Din acest ratiuni, Bono militează în permanență pentru redistribuție socială la scară universală. Adică să trecem de la nivelul în care locuitorii unei țări sunt pradati de economii pentru a susține o categorie mai restrânsă de conaționali, la nivelul în care țări întregi sunt spoliata pentru “a ajuta”, în principiu, alte regiuni geografice. Toată teoria este drăpătată în culorile carității secularizate, dar demonii ies la iveală prin falduri, iar unul dintre aceștia poartă numele unificării africane. (<http://www.evz.ro/detalii/stiri/bono-vrea-africa-unita-806382.html>).

Dincolo de problemele semnificative ridicate de intențiile globalizatoare ale cântăretului, rămâne chestiunea standardelor duble în privința impozitelor. Evitarea taxării nu reprezintă în mod necesar un bine absolut, căta vreme nu este însoțită de o conștiință libertariană, cum este cazul lui Irwin Schiff (născut în 1928, tatăl mult mai celebrului analist economic Peter Schiff), care execută o pedeapsă de 13 ani pentru refuzul deliberat de a-și plăti dările către statul american. De foarte multe ori, însă, această practică nu semnalează decât un comportament anomic-imoral, iar mulți indivizi nu vad nicio diferență între a “însela” statul și a însela un privat.

Lui Bono îi lipsește cu siguranță o conștiință libertariană, așa ca pentru a afla motivația evitării taxelor trebuie cautate explicații mult mai terestre, cum ar fi nivelul foarte mare al fiscalității, dorințe egoiste, ipocrizie, șamd.